

۱- «حينما وصلت إلى البيت المحروق، رأيتُ جَذوته التي كانت مستعمرة و كنتُ أطلب المساعدة من الآخرين.»:

(۱) زمانی که به منزل سوخته رسیدم، پاره‌های آتش آن را دیدم که شعله‌ور شده بود و از دیگران کمک طلب کردم!

(۲) وقتی که به خانه آتش گرفته رسیدم، تکه آتشی را که فروزان بود دیدم و از مردم یاری طلب کردم!

(۳) هنگامی که به خانه سوخته رسیدم، پاره آتش آن را که فروزان بود دیدم و از دیگران کمک می‌خواستم!

(۴) آن‌گاه که به خانه سوخته شده رسیدم، اخگر فروزان آتش را دیدم و فوراً از دیگران کمک خواستم!

۲- «از خطاهای دیگران درس بگیر، زیرا عمر برای تو کافی نیست تا همه چیزها را آزمایش کنی!»:

(۱) إعتبر من أخطاء الآخرين لأنَّ العمر لا يكفيك لتختبر كلَّ الأشياء!

(۲) إعلم خطأ الآخرين لأنَّ العمر ليس كافياً لك حتَّى تُجرب الأخطاء كلها!

(۳) عظ خطأ السَّائرين لأنَّه ما يكفي لك عمرک الإختبار نفسک الأخطاء كلها!

(۴) تعلّم من أخطاء غيرك لأنَّك ما يكفي بك عمراً حتَّى تمتحن كلَّ شيء بنفسك!

۳- «وجدتُ في الصفحة التاسعة و الستين من الكتابِ خمسة أخطاء قُمتُ بتصحيح ثلاثة منها فبقي خطأ ان آخرا.»:

(۱) در صفحه نودوشش از کتاب، پنج خطا پیدا کرده‌ام، به تصحیح سه تا از آن‌ها پرداختم اما دو اشتباه آخر باقی ماند!

(۲) در صفحه شصت و نهم کتاب پنجم، خطاهایی یافتم، سه تای آن‌ها را اصلاح کردم و دو خطای دیگر باقی ماند!

(۳) در صفحه نود و شش از کتاب، اشتباه پنجم را پیدا کردم، به تصحیح سه خطای دیگر پرداختم و دو خطای آخر باقی ماند!

(۴) در صفحه شصت و نهم از کتاب، پنج اشتباه یافتم که به تصحیح سه تا از آن‌ها اقدام کردم، پس دو خطای دیگر باقی ماند!

۴- عيّن الصّحيح:

(۱) نحنُ نَسْكُنُ في الطَّابِقِ الأوَّلِ من بيتِ ذِي طابِقين: ما در طبقه اول از یک خانه دو طبقه سکونت داریم،

(۲) و يوجد فيه ستُّ عُرْفِ صغيرة و غرفة كبيرة: و در آن شش اتاق کوچک و اتاق بزرگ وجود دارد،

(۳) و شاهدتُ في إحداها ستَّ منضدات و أحد عشر كرسيّاً: و در یکی از آن‌ها، نه میز و یازده صندلی دیدم،

(۴) و خمسين كتاباً كانَ عليها أربع جوائز: و پنجاه کتاب که بالای آن‌ها چهار جوایز بود!

۵- «اللّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّياحَ فَتَنثِيرُ سَحَاباً فَيَبْسِطُهُ فِي السَّمَاءِ» ليس الغرض من الآية:

(۱) نگاه کن تو به ابرها و عاقبت دریاب

خدا چگونه ز آن‌ها فرو فرستد آب

(۲) ابر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند

تا تو نانی به کف آری و به غفلت نخوری

(۳) اگرچه در نظر خلق، باد ناپیداست

ز مادام باد به دست خدای بی‌همتاست

(۴) این ابر و باد، قدرت دادار مطلق است

ز نهار اگر گمان ببری سهر و سرسریست

۶- عيّن الخطأ:

(۱) من يقصد أن يسبح في البحر: کسی که قصد دارد در دریا شنا کند،

(۲) يجب عليه أن يتعلّم كيف يسبح: باید بیاموزد که چگونه شنا کند،

(۳) لأن السباحة في البحر الذي له أمواج مرتفعة صعب: زیرا شنا کردن در دریایی که امواج بلند دارد سخت است،

(۴) و إنقاذ كهذا الإنسان أصعب كثيراً: و نجات یافتن چنین انسانی بسیار سخت است!

۷- هؤلاء الرّجال الظّالمون يُفسدون في الأرض و يُخربون بيوتنا بأيديهم و يَنْهَبون أموال الضّعفاء.»

(۱) این‌ها، مردانی ستم‌دیده هستند که زمین را به فساد می‌کشاند و خانه‌ها را با دستانشان خراب می‌کنند و مال ستم‌دیدگان را چپاول می‌کنند!

(۲) این مردان ستمگر فاسد در زمین، با دستان خویش خانه‌های ما را ویران می‌کنند و اموال ضعیفان را غارت می‌کنند!

(۳) این مردان ظالم، در زمین فساد می‌کنند و خانه‌هایمان را با دستان خویش خراب می‌کنند و اموال ضعیفان را به تاراج می‌برند!

(۴) این مردان ستمگر در زمین فساد به پا می‌کنند و خانه‌های ما با دستانشان از بین می‌رود و دارایی‌های ضعیفا را غارت می‌کنند!

۸- «أَيُّهَا النَّاسُ صُربَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَاباً: ای مردم

(۱) برایتان مثالی زدم تا گوش‌نمایی که بی‌شک کسانی که به جای خدا دعا می‌کنید، هرگز بر خلقت مگس هم قادر نیستند!

(۲) مثالی زده شد پس به آن گوش کنید، همانا آن‌هایی که جز خدا می‌خوانید نخواهند توانست مگس خلق کنند!

(۳) مثالی زده شد، پس بدان گوش فرا دهید، بی‌شک کسانی را که به جای خدا می‌خوانید هرگز مگسی را نخواهند آفرید!

(۴) مثالی زده شده‌است، به آن گوش کنید: همانا کسانی که غیر از خدا خوانده می‌شوند، هرگز نخواهند توانست مگسی بیافرینند!

٩- عَيِّن الصَّحِيحَ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ أَوْ الْوَاقِعِ:

- (١) الكَأْسُ إِنَاءٌ أَوْ زَجَاجَةٌ نَشْرَبُ فِيهِ أَنْوَاعَ الْأَشْرِبَةِ!
 (٢) الْمَسْتَنْقَعُ مَنْطِقَةٌ بَرِّيَّةٌ لَا نَجِدُ فِيهَا التَّبَاتَاتِ كَثِيرًا!
 (٣) الَّذِي يَحْفَظُ مِنْ مَكَانٍ أَوْ شَخْصٍ يَسْمَى الشَّرْطِيُّ!
 (٤) السَّوَارُ زِينَةٌ مِنَ الذَّهَبِ أَوْ الْفِضَّةِ فِي رِجْلِ الْمَرْأَةِ!

■ يرجع تاريخ التعامل بالنقود إلى العصر الروماني. فكانت عمليات البيع والشراء قبل ذلك بطريقة التبادل بالمتاع، وهذه الطريقة لاتخلو من صعوبة و تضييع للوقت، فأصبحت النقود هي البديل!
 و أما قيمة النقود فكانت بالنسبة إلى وزنها، و هناك في بلاد الروم دينار و درهم و نقود أخرى؛ أما الدينار فهو قطعة ذهبية ووزنها مثقال، تُضرب عليها صورة الملك؛ و الدرهم قطعة من فضة تختلف أوزانها بين عشرة إلى عشرين قيراطاً، ولكن النقود الأخرى ثمنها أقل و جنسها مختلف!
 بعد مدة أصبح التعامل بالنقود الرومية غير رسمي في الدولة الإسلامية، و بعد الخلاف الشديد بين هاتين الدولتين ضربت النقود الإسلامية!

١٠- عَيِّن الصَّحِيحَ:

- (١) ما ضرب المسلمون النقود، لأنَّ الضرب كان بيد الدولة الرومانية!
 (٢) كلَّ الشعوب يصنعون نقودهم بسهولة حسب رغبتهم و قدرتهم!
 (٣) إنَّ الشعب القوي هو الذي يصنع كلَّ ما يحتاج إليه!
 (٤) إذا استفيد الشعب من نقود شعب آخر لا تقل قدرته!

١١- عَيِّن الصَّحِيحَ:

- (١) لا تُضرب صورة الملك إلا على الدينار!
 (٢) عشرون قيراطاً يساوي مثقالاً من الذهب!
 (٣) لانجد النقود إلا أن تكون ذهبية أو فضية!
 (٤) كان ثمن النقود الذهبية و الفضية يرتبط بأوزانها!

١٢- عَيِّن الخَطَأَ: تَبَادُلُ الْمَتَاعِ دُونَ النَّقُودِ صَعْبٌ لِأَنَّهُ

- (١) يأخذ وقتاً طويلاً متاً لتطبيق الأشياء!
 (٢) نشترى الأشياء غير مطلوبة و لا تفيد لنا!
 (٣) لا يمكن تعيين ثمن المتاع دقيقاً بواسطة التبادل!
 (٤) يطلب متاً اجتهاداً كثيراً بسبب حجم المتاع و وزنه!

■ «بعد تحقيقات أجريت على أكبر شبكة خيوط يُعَيِّنُهَا رَادَارُ الْعَنْكَبُوتِ فِي الْحَيَاةِ ظَوَاهِرٌ عَجِيبَةٌ»:

١٣- «أَجْرِيَتْ»:

- (١) فعل ماضٍ - للغائب - مبني للمجهول / فعل و فاعله محذوف
 (٢) فعل ماضٍ - مزيد ثلاثي بزيادة حرف واحد - لازم / مع نائب فاعله جملة فعلية
 (٣) متعدّ - مبني للمعلوم - مزيد ثلاثي (من باب إفعال) / فعل و مع فاعله جملة فعلية و صفة
 (٤) مزيد ثلاثي (من باب إفعال) مبني للمجهول - لازم / نائب فاعله ضمير «هي» المستتر و الجملة فعلية

١٤- «يُعَيِّنُ»:

- (١) للغائب - متعدّ - مبني للمجهول / فعل و نائب فاعله ضمير «هو» المستتر
 (٢) فعل مضارع - للغائب - مزيد ثلاثي (من باب تفعيل) / فعل و فاعله «رادار» و الجملة فعلية
 (٣) مزيد ثلاثي (من باب تفعّل) بزيادة حرف واحد - متعدّ / فعل و فاعله «رادار»
 (٤) مجرد ثلاثي - متعدّ - مبني للمعلوم / فعل و مع فاعله جملة فعلية

١٥- «عَجِيبَةٌ»:

- (١) اسم - مفرد - مؤنث / مضاف إليه
 (٢) مفرد (جمعها: عجائب) - نكرة / صفة
 (٣) اسم - مؤنث (مصدرها: تعجّب) - نكرة / صفة
 (٤) مفرد - مؤنث (جمعها: أعاجيب) / مضاف إليه

١٦- عَيِّن الصَّحِيحَ فِي قِرَاءَةِ الْكَلِمَاتِ:

- (١) فِي يَوْمٍ مِنَ الْأَيَّامِ سَمِعَ أَحَدُ زَمَلَانِي كَلَامَ أَبِي!
 (٢) سَقُوطُ الْفِرَاحِ مَشْهَدٌ مُرْعَبٌ لِلْمُشَاهِدِينَ!
 (٣) لَمَّا ذَهَبَتْ طَالِبَةٌ إِلَى الْمَكْتَبَةِ كَتَبَتْ وَاجِبَاتِهَا!
 (٤) قَرَأْتُ هَذَا الْمِصْرَاعَ: مَنْ جَزَبَ الْمُجَزَّبَ حَلَّتْ بِهِ النَّدَامَةُ!

١٧- عَيِّن اسم الفاعل من فعل له حروف زائدة:

- (١) «الباقيات الصالحات خيرٌ عند ربك ثواباً و خيرٌ أملاً!»
 (٢) إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ الْغَنِيَّ الظُّلُومَ و الشَّيْخَ الْجَهُولَ و الْعَالِمَ غَيْرَ الْعَامِلِ!
 (٣) هَيْهَاتَ مَتَى الْخُضُوعُ لِسُلْطَانٍ يَحْكُمُ بِغَيْرِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ!
 (٤) قَدْ أَفْلَحَ الْمَخْلُصُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ!

١٨- عَيِّن العبارة الَّتِي جَاءَ فِيهَا اسم الفاعل و اسم المفعول معاً:

- (١) أَخَذْتُ مَقَادِيرَ مِنَ الْمَالِ مِنْ صَدِيقِي الْمَقْرُضِ!
 (٢) الْمَتَكَلِّمُ يَسْعَى و يَدْعُو الْمُخَاطَبِينَ بِكَلَامٍ جَمِيلٍ!
 (٣) نَدَفَعُ قَلِيلاً لِلْفُقَرَاءِ و الْمَحْرُومِينَ الْمُحْتَرَمِينَ!
 (٤) مِنْ نَظَرٍ إِلَى الْعِظْمَاءِ يَجِدُهُمْ مُتَوَكِّلِينَ و مُعْتَمِدِينَ!
 ١٩- عَيِّن الْخَطَأَ عَلَى حَسَبِ الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ: «اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذَا كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَاناً»:

- (١) اللَّهُ: المضاف إليه / أَلَّفَ: فعل مع فاعله
 (٢) أَذْكُرُوا: فعل الأمر و مع فاعله / قُلُوبُ: المجرور بالحرف الجاز
 (٣) نِعْمَةٌ: المجرور بالحرف الجاز / «ه»: المضاف إليه
 (٤) عَلَيْكُمْ: الجار والمجرور / إِخْوَاناً جمع التفسير

٢٠- عَيِّن عبارة تَخْتَلِفُ فِيهَا تَرْجُمَةٌ «ب»:

- (١) نَشَاهِدُ الْأَشْجَارَ الْجَمِيلَةَ فِي الْحَدِيقَةِ و عِيُونَنَا تَتَمَتَّعُ بِهَا!
 (٢) عَالِمٌ يُنْتَفِعُ بِعِلْمِهِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ!
 (٣) كَتَبْتُ بِالْقَلَمِ رِسَالَةً لِصَدِيقِي فِي الْيَوْمِ الْمَاضِي!
 (٤) الرَّجُلُ تَأْتِرُ بِالرَّسُولِ (ص) و عَبْدَ اللَّهِ!

٢١- عَيِّن عبارة حُذِفَ فِيهَا الْفَاعِلُ:

- (١) رَجَالُ الْعِلْمِ اكْتَشَفُوا قَوَانِينَ أَعْجَبَ بِهَا عُلَمَاءُ الْغَرْبِ!
 (٢) مِنْ افْتَخَرَ بِنَفْسِهِ فَنَخَفَ مِنْهُ لِأَنَّهُ يَحْسَبُ نَفْسَهُ مَخْتَلِفاً!
 (٣) لِيَعْلَمَ الْإِنْسَانُ أَنَّ الْكَائِنَاتِ تَوَثَّرَ عَلَى حَيَاتِهِ!
 (٤) إِذَا نَنَظَرَ إِلَى الْحُكَّامِ نَرَى أَنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ مَا قَبْلَهُمْ!

٢٢- عَيِّن ما لَيْسَتْ فِيهِ الْجُمْلَةُ الْفَعْلِيَّةُ:

- (١) فِي أَيَّامِ الْإِمْتِحَانِ الصَّعْبَةِ جَهْدُ الطَّالِبِ أَكْثَرُ!
 (٢) فِي الْأَيَّامِ الدَّرَاسِيَةِ أَحَبُّ كِتَابٍ يَفِيدُنِي!
 (٣) فِي عَمْرِي لَنْ أَقْرَأَ قِصَّةَ مَوْضُوعِهَا لِلْأَطْفَالِ مُرّاً!
 (٤) فِي الْيَوْمِ الْمَاضِي ذَهَبْتُ إِلَى مَطْعَمٍ كَبِيرٍ!

٢٣- عَيِّن «ما» تَخْتَلِفُ عَنِ الْبَاقِي فِي الْمَحَلِّ الْإِعْرَابِيِّ:

- (١) قَلْتُ فِي نَفْسِي: مَا تَحَبَّهَ لَنْ يَسَاعِدَكَ فِي الْحَيَاةِ!
 (٢) أَعْطَى مَا تَحَبَّهَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَهُوَ الْبِرُّ!
 (٣) أَيُّهَا الْإِنْسَانُ، إِنَّكَ لَا تَمْلِكُ مَا بِيَدِكَ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا!
 (٤) قَرَأْتُ الْمَدِيرَةَ بِدَقَّةٍ مَا كَتَبْتَهُ التَّلْمِيذَاتُ لَهَا!

٢٤- عَيِّن ما لَيْسَ فِيهِ مَزِيدٌ مِنْ بَابِ «اسْتِفْعَال»:

- (١) اسْتَمْتَعْتُ بِكَلَامِ أَسْتَاذِي دَائِماً فَإِنَّهُ يَعْظُنِي و يَقُولُ لِي عَنْ تَجَارِبِهِ!
 (٢) اسْتَرَحَ مُجَاهِدٌ و الْإِسْلَامُ قَرِبَ إِحْدَى قَرَى يَشْرَبُ!
 (٣) اسْتَحَقَّ النَّاسُ حَيَاةَ سَعِيدَةٍ و أَعْطَاهُمُ الْحَاكِمُ!
 (٤) اسْتَتَرَ السَّمَكُ تَحْتَ الْغُلَافِ حَتَّى يَبْتَعِدَ الصِّيَادَ!

٢٥- عَيِّن الْجَوَابَ فِيهِ فَعْلَانٌ مَزِيدَانٌ:

- (١) تَسْتَطِيعُ الْحَرْبَاءُ أَنْ تُدْبِرَ عَيْنَيْهَا دُونَ تَحْرِيكِ رَأْسِهَا!
 (٢) تَكَلَّمُوا تُعْرِفُوا فَإِنَّ الْمَرْءَ مَخْبُوءٌ تَحْتَ لِسَانِهِ!
 (٣) أَضَافَ الْعَقَادَ إِلَى الْمَكْتَبَةِ كُتُباً يَكْتُبُهَا فَصَارَ أَشْهَرَ النَّاسِ!
 (٤) أَعْلَمْتُ أَشْرَفَ أَوْ أَجَلَ مِنَ الَّذِي يَبْنِي و يُنْشِئُ أَنْفُساً و عَقُولاً!

پاسخ نامه تست عربی

۱- گزینه ۳

۲- گزینه ۱

۳- گزینه ۴

۴- گزینه ۱

۵- گزینه ۲

۶- گزینه ۴

۷- گزینه ۳

۸- گزینه ۳

۹- گزینه ۱

ترجمه متن: تاریخ معامله با پول به عصر رومی‌ها برمی‌گردد. عملیات خرید و فروش پیش از آن، از طریق تبادل با کالا صورت می‌گرفت و این راه از دشواری و تلف کردن زمان خالی نبود، تا اینکه پول جایگزین شد.

اما ارزش پول در قیاس با وزنش بود. در سرزمین روم، دینار، درهم و پول‌های دیگری وجود داشت؛ دینار قطعه‌ای طلایی بود که وزنش یک مثقال بود و تصویر پادشاه بر آن ضرب می‌شد. در هم قطعه‌ای از [جنس] نقره بود که وزنش بین ۱۰ تا ۲۰ قیراط تفاوت داشت و پول‌های دیگر قیمتشان کمتر و جنسشان متفاوت بود. پس از مدتی، تعامل با پول‌های رومی در حکومت اسلامی غیررسمی شد و پس از اختلاف شدید میان این دو حکومت، پول‌های اسلامی ضرب شد.

۱۰- گزینه ۳- درست را مشخص کن: ۱- مسلمان‌ها پول ضرب نکردند، زیرا ضرب [پول] به دست حکومت روم بود. (در پاراگراف آخر متدین نوشته که پول‌های اسلامی ضرب شد. ۲- همه ملت‌ها به سادگی چول خود را براساس میل و قدرتشان می‌سازند. (سکوت متن) ۳- ملت قوی همان است که هرچه را به آن نیاز دارد، می‌سازد. ۴- اگر ملت از پول ملتی دیگر استفاده کند قدرتش کم نمی‌شود. (سکوت متن)

۱۱- گزینه ۴- درست را مشخص کن: ۱- تصویر پادشاه تنها بر دینار ضرب می‌شود. (سکوت متن) ۲- بیست قیراط برابر با یک مثقال طلا است. (سکوت متن) ۳- پول‌ها را تنها طلایی یا نقره‌ای می‌یابیم. (در متن به پول‌های دیگر هم اشاره شده) ۴- بها و ارزش پول‌های طلایی و نقره‌ای بستگی به وزن‌هایشان دارد.

۱۲- گزینه ۲

۱۳- گزینه ۱

۱۴- گزینه ۲

۱۵- گزینه ۲

۱۶- گزینه ۴

۱۷- گزینه ۴

۱۸- گزینه ۲

۱۹- گزینه ۲

۲۰- گزینه ۳

۲۱- گزینه ۱

۲۲- گزینه ۱

۲۳- گزینه ۱

۲۴- گزینه ۴

۲۵- گزینه ۱